

PRÁVO

STŘEDA 30. ČERVENCE 2008

Šumavě neškodí jen kůrovec

Pavel Verner

Nad Šumavou se smráká. Region se s parkem opět nedohodl a krize pokračuje.

Obce na obou stranách hranice odmítly už v březnu memorandum Národního parku Šumava o „divokém srdci Evropy“ a po nezdařeném pokusu zakázat splouvání horní Vltavy se šumavská kauza zase dostává do vysoké politiky.

Bavorský ministr zemědělství a lesnictví Josef Miller s rakouským resortním kolegou Josefem Pröllem poslali ministru Bursíkovi protesty. Česká strana neplní mezistátní dohody o ochraně lesa v hraničním území. Ministři žádají aktivní zásah proti kůrovci tam, kde se jejich lesy stýkají s našimi.

Aby toho nebylo málo, dvacet senátorů a členů vlády požaduje na premiérovi Topolánkovi jasnou koncepci boje s kůrovcem. Však to taky byla česká vláda, která v roce 1991 svým nařízením park zřídila. Senátoři Tomáš Jirsa a Petr Pithart po premiérovi chtějí, aby šumavskou kauzu řešil konečně zákonem. Jenže jak to vypadá, Bursíkovo ministerstvo se jen tak nedá. Jeho náměstek František Pelc přijel na Šumavu podpořit myšlenku diferencovaného managementu lesa. A vzal to skutečně od lesa, pokud jde o ochranu přírodních procesů.

Skupinu pozvaných novinářů vyvezl podle ohlasů v médiích na Roklanskou hájenku u Březníku, tedy na místo, kam je vstup pro jiné zakázán s velkým vykřičníkem právě kvůli ochraně přírodních procesů. Však jen v terénním autě správy parku se pak mohla zrodit kýmsi publikovaná věta, že zatímco dříve museli lesníci uměle sázet stromy v řádcích, dnes rostou spontánně bez pomoci člově-

ka na tlejících kmenech. Vida užitečnost kůrovce.

Spory jdou do obrátok. Jan Stráský, předseda Klubu českých turistů a Rady NPŠ, považuje mnohá místa na Šumavě za zakázaná protiprávně, neboť tak byla vyhlášena v rozporu se zákonem. Správa NPŠ reaguje po svém – odblokovaná nepřístupná místa chce nahradit jinými. Místo klidových území vyhlásí „území biotopové ochrany“, a to podle § 64, zákona 114, kde se nevyžaduje souhlas obcí.

Tím se pochopitelně rýsuje další konflikt se starosty, další kontroverze, další boj. A to nemluvím o možných nových zákazech vstupu na turistické cesty, kolem kterých jsou stojící suché stromy.

Ředitel šumavského parku František Krejčí před dvěma lety sliboval otevírání Šumavy turistům, zpřístupnění hraničního přechodu Modrý sloup, sofistickovanou koncepci vztahu k šumavským obcím ve smyslu „konečně společně“. Také nový návštěvní řád, plán péče, změnu zonace. Možná mu nedošlo, že takové plány lze prosadit jedině se širokou politickou podporou. S obcemi, nikoli proti nim.

Bohužel NP Šumava prošpikovaný zákazy vstupu a výstražnými cedulemi po celé státní hranici nebude v schengenské realitě brzo politicky přijatelný. To může ukázat politické jednání s oběma parky v bavorském Regenu. Vytvářet společný, přeshraniční park, aniž by z jednoho do druhého mohli chodit turisté, prostě nemá smysl.

V pozicích jsou dnes proti sobě zakopány na jedné straně většina politiků a místních obyvatel, na druhé skupina vědců a ekologických aktivistů. Nemluví spolu. Šumava by si ale trochu stability už zasloužila.